

Guds Visdom

Adrian Ebens

Guds Visdom

En innføring i Den Store Striden

Adrian Ebens

© Adrian Ebens, 2018
adrian@life-matters.org

Oversatt fra engelsk til norsk av Azadeh Badiie. Hefтетittelen på engelsk er "Wisdom of God".

Bibler brukt for oversettelser av Bibelvers:

BGO: Bibelen Guds Ord, 2017.

BMG: Bibelen a.v. 1611 ved Morten Gjemlestad, 2003.

Noen ganger er resultatet en blanding av BGO og/eller BMG og fri oversettelse for å komme nærmest den engelske teksten.

Innhold

1. Vår Far.....	4
2. Suveren over Alle.....	7
3. Guds Visdom.....	10
4. Likestilling.....	14
5. Viljen.....	17
6. En Krise Utvikler Seg.....	18
7. Skapt i Hans Bilde.....	22
8. Løgnens far.....	27
9. Menneskeheten Forført.....	29
10. Sammendrag.....	34
11. To Veier.....	36
12. Babylons Grunnvoller.....	38
13. Babylons Vesen.....	42
14. Avstammingslinjen.....	46
15. Kalt ut av Babylon.....	50

1. Vår Far

Da Jesus en gang ble oppsøkt av sine tilhengere, kom de med en svært viktig forespørsel:

Lukas 11:1 Mens Jesus var på et sted og ba, sa en av disiplene Hans til Ham da han var ferdig: "Herre, lær oss å be, slik som Johannes lærte disiplene sine."

Svaret Jesus ga, forteller oss det viktigste vi trenger å vite om Gud. Bønn er et forsøk på å snakke og kommunisere med Gud. Det navnet som Jesus brukte som sitt første referansepunkt, sier noe om Guds identitet og hvem Han er. Dette er hva Jesus ba oss om å kalle Gud når vi ber.

Lukas 11:2 Da sa Han til dem: "Når dere ber, skal dere si: Vår Far, Du som er i himmelen,"

Vår Far. Utenom alt annet vi måtte mene om Gud, er Gud først og fremst en Far. Denne enkle beskrivelsen forteller oss mye om Gud. Den forteller oss at Gud først og fremst er et relasjonelt vesen. Han vil at vi skal henvende oss til Ham med en relasjonell benevnelse. Benevnelsen Far handler ikke bare om evner og makt, men også om Hans relasjon og tilknytning til universet. Han er alle tings Far eller kilde. Så hva slags Far er Gud?

Moses ba en gang Gud om å åpenbare sin herlighet for ham, eller det som var det mest spesielle ved Gud. Dette er hva Gud svarte:

2. Mosebok 34:5-6 Og Herren steg ned i skyen og stilte seg sammen med ham, og Han forkynte Herrens navn. Og Herren gikk forbi rett foran ham og forkynte: "Herren, Herren Gud, Han er barmhjertig og nådig, langmodig og rik på godhet og sannhet,

Legg merke til hva Gud viste Moses. Han talte om sin karakter. Dette er det herligste ved Gud – Hans karakter. Han er barmhjertig, nådig, tålmodig, overfylt av godhet og sannferdighet. I den verden vi lever i, er disse egenskapene svært sjeldne, men når vi opplever dem hos andre, blir de fleste av oss dypt takknemlige. Apostelen Johannes oppsummerte

Guds karakter når han sa følgende:

1. Johannes 4:8 Den som ikke elsker, kjenner ikke Gud, for Gud er kjærlighet.

Gud er en kjærlig Far, som bryr seg dypt om hele sitt skaperverk. Hvor stort er egentlig skaperverket Hans? Bibelen forteller oss at Han er himmelens og jordens Far.

Efeserbrevet 3:14-15 Derfor bøyer jeg mine knær for vår Herre Jesu Kristi Far, av Ham har hele familien i himmelen og på jorden fått sitt navn.

Hele universet tilhører vår himmelske Far, og alle i dette universet er en del av Hans familie. Siden det finnes så mange mennesker, kan vi være fristet til å tro at Gud ikke kan tenke på alle, og at noen vil bli glemt, men hør nøye etter hva Jesus sa om dette.

Lukas 12:6-7 Blir ikke fem spurver solgt for to kobbermynter? Og ikke én av dem er glemt framfor Gud. Men til og med hårene på deres hode er alle sammen telt. Frykt derfor ikke; dere er mer verd enn mange spurver.

Gud glemmer ingen. Han vet alt om oss og er dypt interessert i livene våre, hva vi gjør og hva vi tenker. Han slutter faktisk aldri å tenke på oss.

Salmene 40:5 Mange, O Herre, min Gud, er Dine vidunderlige gjerninger som Du har gjort; og Dine tanker som er rettet mot oss, de kan ikke oppsummeres for Deg; hvis jeg ville kunngjøre dem og tale om dem, er de for mange til å telles.

Han har spesielle planer for oss og drømmer om hva vi kan bli.

Jeremia 29:11 For Jeg vet hvilke planer Jeg har for dere, sier Herren, planer som skal gi dere framgang og ikke skade, planer som skal gi dere håp og framtid. (NIV)

Alt det gode vi har, kommer fra Ham.

Jakobs brev 1:17 All god gave og all fullkommen gave er ovenfra, og

den kommer ned fra lysenes Far. Hos Ham er det ingen ustabilitet eller antydning til forandring.

Det mest vidunderlige beviset på hva Gud føler for oss, er det Han sa da Hans enbårne Sønn, Jesus, ble døpt. Dette er hva Han sa:

Matteus 3:17 Og plutselig lød det en røst fra himmelen, som sa: "Dette er Min elskede Sønn, i Ham har Jeg velbehag."

Gud elsket sin Sønn som et menneske. Han var svært fornøyd med Ham. Det fine med dette er at når vi anerkjenner at Jesus er Guds Sønn, kan vi oppleve den samme aksepten.

Efesebrevet 1:6 til lovprisning for sin nådes herlighet, ved den har Han gjort så vi har blitt mottatt i Den Elskede.

Vi kommer til å utforske mye mer om Jesu rolle og hvorfor Han kom til jorden, og hvorfor vi både kan og trenger å bli akseptert gjennom Ham. Men det viktigste poenget vi må understreke her, er at Gud er en kjærlig og øm Far som bryr seg dypt om oss og er interessert i hver eneste aspekt av vårt liv.

2. Suveren over Alle

I forrige kapittel la vi merke til at Gud er en kjærlig Far som hele tiden tenker på oss og har planer og drømmer for vår fremtid. Vi la også merke til at Han er Far til hele universet. I dette kapitlet skal vi se på hvilke egenskaper som gjør at Gud kan være i denne posisjonen og gjøre de tingene Han gjør.

Det første Bibelen forteller oss, er at Gud er Herre og Suveren over alt.

1. Korinterbrev 8:6 så er det likevel for oss bare én Gud, Faderen, og alle ting er av Ham...

1. Timoteusbrev 1:17 Til evighetens Konge, den udødelige og usynlige Gud, Han som alene er vis, tilhører ære og herlighet i all evighet. Amen.

5. Mosebok 6:4 Hør, O Israel: Herren vår Gud er én Herre!

Faderen er den ene Gud som alle ting kommer fra. Gud har ikke fått sin kraft, visdom eller kunnskap fra noen andre. Alt vi ser, kommer fra Ham.

Jesaja 40:10-15 Se, Herren GUD vil komme med en sterk hånd, og Hans arm skal herske for Ham; se, Hans lønn er med Ham, og Hans gjerning er framfor Ham. Han skal mate sin flokk som en hyrde; Han skal samle lammene med sin arm og bære dem til sitt bryst, og Han skal lede dem hensynsfullt som er med unger. Hvem har målt vannene i sin hule hånd, og målt ut himmelen med håndsbredden og samlet opp støvet på jorden i et målekar, og veid fjellene på en vekt og haugene på en vektskål? Hvem har styrt Herrens Ånd, og hvem har undervist Ham ved å være Hans rådgiver? Hos hvem søkte Han råd, og hvem underviste Ham og lærte Ham om rettferdighetens sti, og hvem lærte Ham kunnskap og viste Ham forstandens vei? Se, nasjonene er som en dråpe fra et spann, og de blir regnet som fint støv på vektskålen; se, Han løfter øyene som en meget liten ting.

Salmene 36:7-9 Hvor ypperlig Din kjærlige godhet er, O Gud! Derfor setter menneskebarna sin lit under skyggen av Dine vinger. De skal

bli rikelig mette av overfloden i Ditt hus, og Du skal la dem drikke fra Dine forlystelsesstrømmer. For hos Deg er livets kilde; i Ditt lys skal vi se lys.

Gud er allmechtig, noe som betyr at Hans makt er ubegrenset; det finnes ingen ende på den. Kraften i trillioner på trillioner av atomer kommer fra Ham. Denne kraften er hinsides enhver fatteevne. Guds kunnskap er uendelig; den er enorm stor. Når noe begynner, vet Han nøyaktig hvor det vil ende. All visdom og kunnskap kommer fra Ham.

Denne kraften og visdommen strømmer ut til oss ved Hans Ånd, som er som en elv.

Åpenbaringen 22:1 Og han viste meg en ren elv med livets vann, klar som krystall, som strømmer ut fra Guds og Lammets trone.

Salmene 46:4-5 Det er en elv som med sine strømmer skal gjøre Guds by glad, det hellige stedet til Den Høyestes tabernakler. Gud er i dens midte, den skal ikke bli rokket; Gud skal hjelpe den, og det veldig tidlig.

Gjennom sin Ånd kan Gud være til stede på alle steder samtidig. Denne evnen kaller vi allestedsnærværende. Igjen er dette noe som er svært vanskelig å forstå, men legg merke til hva Bibelen sier:

Salmene 139:7-10 Hvor kan jeg gå bort fra Din Ånd? Eller hvor kan jeg flykte fra Ditt nærvær? Om jeg stiger opp til himmelen, er Du der; hvis jeg reder mitt leie i helvete, se, da er du der. Hvis jeg tar morgnens vinger og bor ved havets fjerneste grense, selv der skal Din hånd lede meg, og Din høyre hånd skal holde meg.

Denne elven er livets elv, alle livets ingredienser kommer fra Ånden, og det er Hans livgivende Ånd i oss som holder oss i live og holder hjertene våre i gang.

Apostlenes gjerninger 17:24-28 Gud, som har dannet verden og alt som er i den, bor ikke i templer som er gjort med hender, siden Han er Herre over himmel og jord. Han blir heller ikke tilbedt av menneskehender, som om Han trengte noe, siden Han selv gir alle

liv, pust og alle ting. Og Han har av ett blod dannet alle folkeslag og latt dem bo over hele jordoverflaten, og har bestemt deres forutbestemte tider og grensene for deres bosteder, for at de skulle søke Herren i håp om at de kunne famle etter Ham og finne Ham, selv om Han ikke er langt borte fra en eneste av oss; for i Ham lever vi og beveger oss og har vår eksistens, slik også noen av deres egne diktere har sagt: "For vi er også Hans avkom."

Oppsummert, ser vi altså at det finnes én Gud som er allmektig, uendelig i kunnskap og overalt nærværende ved sin Ånd. All autoritet og makt tilhører Ham, og hvem enn Han gir den til.

3. Guds Visdom

Det ville være ganske overraskende å tro at et vesen som er allmektig og allvis skulle være i en posisjon der Han ikke kunne gjøre noe. Noe som var så viktig at Gud Faderen ikke kunne etablere sitt rike uten det.

Når vi ser på de dypere implikasjonene av at alt liv, all makt og visdom kommer fra Gud, innser vi at Gud ikke kunne ha skapt millioner av innbyggere i sitt univers, gitt dem en liste og bedt dem om å følge den. Evnen til å underkaste seg Gud, stole på Ham og følge Hans måte å gjøre ting på, måtte bli en del av elven som strømmer ut fra Guds trone.

Problemet er at Gud ikke underkaster seg noen, og Han trenger heller ikke å adlyde noen eller følge deres måte å gjøre ting på, så Han kunne ikke sørge for disse tingene. I stor Visdom, brakte Gud frem en Sønn fra seg selv, gjort i sitt eksakte bilde, ga alt Han hadde til Ham og skapte alt gjennom Ham. Legg merke til dette:

Hebreerbrevet 1:1-5 Gud, Han som til forskjellige tider og på forskjellige måter i tidligere tider talte til fedrene ved profetene, har i disse siste dager talt til oss ved sin Sønn, som Han har utnevnt til arving over alle ting, ved Ham skapte Han også verdenene; Han er avglansen av Hans herlighet og det uttrykte bildet av Hans person, og Han holder alle ting oppe ved sin krafts ord, da Han ved seg selv hadde rensert bort våre synder, satte Han seg ved Majestetens høyre hånd i det høye, og Han er blitt så mye bedre enn englene, ettersom Han ved arven har fått et herligere navn enn dem. For til hvem av englene har Han noen gang sagt: "Du er Min Sønn, i dag har Jeg født Deg?" Og igjen: "Jeg vil være en Far for Ham, og Han skal være en Sønn for Meg?"

Johannes 5:26 For slik som Faderen har liv i seg selv, slik har Han også gitt Sønnen å ha liv i seg selv,

Johannes 5:19 Da svarte Jesus og sa til dem: "Sannelig, sannelig sier Jeg dere: Sønnen kan ikke gjøre noe av seg selv, men det Han ser Faderen gjøre; for det Han gjør, gjør Sønnen likedan."

Johannes 8:29 Og Han som sendte Meg, er med Meg; Faderen har ikke latt Meg bli igjen alene, for Jeg gjør alltid det som er til behag for Ham.

Johannes 8:42 Jesus sa til dem: "Hvis Gud var deres Far, hadde dere elske Meg, for Jeg er utgått og er kommet fra Gud; Jeg er heller ikke kommet av Meg selv, men Han sendte meg."

Kolosserbrevet 2:8-10 Vokt dere, så ikke noen forderver dere ved filosofi og tomt bedrag, etter menneskers tradisjon, etter verdens grunnleggende prinsipper, og ikke etter Kristus. For i Ham bor hele Guddommens fylde legemlig; og dere er fullendt i Ham, Han som er hodet for alt fyrstedømme og all makt.

Absolutt alt som trengtes i Guds univers, fantes nå i Sønnen; kraften, visdommen, livet, men også tilliten og lydigheten, anerkjennelsen av Faderens autoritet og en følelse av Faderens kjærlighet og aksept. Guds Sønn er Guds egen fullstendighet og det absolutte fundamentet for Guds rike.

Filipperbrevet 2:9-11 Derfor har også Gud høyt opphøyet Ham og gitt Ham et navn som er over alle navn, for at hvert kne skal bøye seg i Jesu navn, deres som er i himmelen, og deres som er på jorden, og deres som er under jorden, og for at hver tunge skal bekjenne at Jesus Kristus er Herre, til Gud Faderens ære.

Derfor opphøyet Faderen sin Sønn og gjorde Ham til guddommelig kraft og forbilde for universet. Gud ville transportere Sønnens Ånd inn i alle skapte veseners liv for å gi dem liv, en følelse av velsignelse og kunnskapen om underkastelse og tillitsfull lydighet. Uten Kristi Ånd er det umulig å vite hvordan man underkaster seg, stoler på og adlyder Gud. Legg merke til hva Bibelen sier:

Åpenbaringen 22:1 Og han viste meg en ren elv med livets vann, klar som krystall, som strømmer ut fra Guds og Lammets trone.

Johannes 15:26 Men når Trøsteren er kommet, Han som Jeg vil sende dere fra Faderen, nemlig sannhetens Ånd, som utgår fra Faderen, da skal Han vitne om Meg.

Romerbrevet 8:9-10 Men dere er ikke i kjødet, men i Ånden, så sant Guds Ånd bor i dere. Men den som ikke har Kristi Ånd, hører han ikke Ham til. Og hvis Kristus er i dere, er kroppen død på grunn av synd, men Ånden er liv på grunn av rettferdighet.

Det er derfor Jesus kalles Guds visdom og kraft. Kristi personlighet transporteres via Guds Ånd gjennom universet og inn i hvert eneste skapte vesen. Det er Kristi visdom som kommer inn i hjertene våre og lærer oss å elske og adlyde Faderen; det er Kristi liv som levendegjør hver nerve og fiber i vårt vesen og holder oss i live.

1. Korinterbrev 1:24 Men for dem som er kalt, både jøder og grekere, er Kristus Guds kraft og Guds visdom.

1. Korinterbrev 1:30 Men det er av Ham at dere er i Kristus Jesus, Han som av Gud er gjort til visdom for oss – og rettferdighet og helliggjørelse og forløsning,

Derfor er det Kristi Ånd i en person som gir dem visdom til å gjøre ting og til å være rettferdige og gode. Salomo snakket om dette og om hvordan visdom virker i universet.

Ordspråkene 8:12-21 Jeg, visdommen, bor sammen med klokskap, og jeg finner kunnskap ut fra kloke påfunn. Frykt for Herren er å hate det onde; jeg hater stolthet og arroganse, den onde veien og den gjenstridige munnen. Hos meg er det råd og sunn visdom; jeg er forstanden, jeg har styrke. Ved meg regjerer konger, og fyrster bestemmer rettferdighet. Ved meg hersker fyrster og adelsmenn, ja, alle dommerne på jorden. Jeg elsker dem som elsker meg, og de som søker meg tidlig, skal finne meg. Rikdom og ære er hos meg, ja, varige rikdommer og rettferdighet. Min frukt er bedre enn gull, ja, bedre enn fint gull, og min inntekt er bedre enn utsøkt sølv. Jeg leder på rettferdighetens vei, midt på dommens stier, for at jeg kan la dem som elsker meg, arve rikdom, og jeg vil fylle deres skattkamre.

Deretter beskriver han hvordan Gud frembrakte og etablerte sin Sønn.

Ordspråkene 8:22-31 Herren eide meg ved begynnelsen av sin vei,

før Hans verk fra gammelt av. Jeg har vært innsatt fra evighet, fra begynnelsen, før jorden ble til. Da dypene ennå ikke var til, ble jeg ført frem, da det ikke fantes kilder som fløt over med vann. Før fjellene ble satt på plass, før haugene, ble jeg ført frem; da Han ennå ikke hadde dannet jorden eller markene, eller den høyeste delen av verdens støv. Da Han gjorde i stand himlene, var jeg der, da han satte en passer på dypets overflate, da Han festet skyene der oppe, da Han styrket dypets kilder, da Han gav havet dets dekret, så vannene ikke skulle gå lenger enn Hans befaling, da Han fastsatte jordens grunnvoller, da var jeg hos Ham, som en som var oppfostret hos Ham; og jeg var daglig Hans glede, jeg frydet meg alltid fremfor Ham, jeg frydet meg over den beboelige delen av Hans jord, og min glede var hos menneskesønnene.

Takk Faderen for Sønnen, for uten Ham kunne ikke universet fungere, ingenting ville fungere som det skal. Nå ser vi altså fullstendigheten i guddommen samlet. Faderen er den ene sanne Gud som er opphavet til alle ting. Han brakte frem en Sønn, som Han ga alt til. Fra Sønnen strømmer alle ingrediensene som trengs for å drive universet. I Sønnen er makt og visdom kombinert med tillitsfull og underdanig lydighet. Sønnens personlighet strømmer ut til universet gjennom Guds allestedsnærværende Ånd. Det er et genialt system, og Gud er ekstremt vis for å ha skapt det slik.

Paulus oppsummerer dette på en fantastisk måte når han sier:

1. Korinterbrev 8:6 så er det likevel for oss bare én Gud, Faderen, og alle ting er av Ham, og vi er i Ham; og én Herre, Jesus Kristus, og alle ting er ved Ham, og vi lever ved Ham.

4. Likestilling

I forrige kapittel studerte vi Guds fantastiske visdom da Han la universets grunnvoll. Det at Gud brakte frem en Sønn, utstyrt med alle guddommelige egenskaper, førte til at Guds fullstendighet kunne transporteres inn i hjertene i hele skaperverket via Guds Ånd. Det neste Gud gjorde, var å gi en grunnleggende definisjon av likestilling for alle moralske vesener, uavhengig av deres posisjon i skaperverket.

Faderen ga Sønnen fullmakt til å være likestilt med seg selv. Legg nøye merke til at Sønnens likestilling ikke er gjennom makten som ble gitt Ham, men gjennom Faderens autoritet og velsignelse. Hvis Sønnen bare ble ansett som likestilt med sin Far fordi Han besatt Hans makt, da er definisjonen av likestilling basert på maktlikhet. En slik definisjon ville plassere Sønnen i en potensiell posisjon av å måtte bevise sin likestilling ved å fremvise sin makt. Det var nettopp dette Satan krevde av Jesus i ødemarken; en maktdemonstrasjon for å bevise sin tilknytning til sin Far. Heldigvis hviler Sønnen i Faderens velsignede Ord. Sønnen stoler ganske enkelt på Faderen og har ingenting å bevise for noen. Forholdet mellom Faderen og Sønnen ble det definerende forholdet i universet. Alle relasjoner mellom ulike klasser av vesener skulle være mønstret etter Deres forhold. Faderen gjorde sin Sønn likestilt med seg selv.

Filipperbrevet 2:5-6 La dette sinn være i dere, som også var i Kristus Jesus, som da Han var i Guds skikkelse, ikke holdt det for et røvet gode å være Gud lik,

Johannes 5:22-23 For Faderen dømmer ingen, men har overgitt hele dommen til Sønnen, for at alle mennesker skulle ære Sønnen, slik de ærer Faderen. Den som ikke ærer Sønnen, ærer ikke Faderen, som har sendt Ham.

Dette var et klokt grep for å sikre at definisjonen av likestilling skulle være relasjonell. Med dette mener vi at det er relasjonen, definert av Faderen, som gjør Dem likeverdige. Derfor, ikke et snev av den makten som Sønnen arvet fra Faderen, inngår i definisjonen av likestilling. Den opphører å ha verdi i ligningen. Gud gjorde dette for å sikre at vesenene Han skapte, ikke

skulle sammenligne seg med hverandre ut fra talentene og evnene de fikk, men heller ut fra evnen til å kjenne og forstå hverandre.

På hvilket grunnlag Faderen og Sønnen er likestilt, er en meget sentral definisjon for hele universet. Hvis vi misforstår dette forholdet, misforstår vi selve essensen i Guds rike. Noe av det mest fantastiske med Guds Sønn er at Han vet alt som er å vite om Faderen. Det finnes ingen som Ham som kan forklare for hele universet hvordan Gud er. Legg merke til hvordan Jesus beskriver sin likestilling med Faderen i relasjonelle termer.

Johannes 10:15 Som Faderen kjenner Meg, slik kjenner også Jeg Faderen.

Derfor kunne Jesus si med sikkerhet:

Johannes 14:9 Den som har sett Meg, har sett Faderen;

Dette er ikke et mystisk utsagn om én substans; det er et utsagn om at Jesus vet alt om sin Far og er fylt av Hans karakter og personlighet. Det finnes ingen i universet som kjenner Faderens tanker like godt som Han kjenner alles tanker – Sønnen er den eneste. Deres forhold sikrer at det vi tilber, er et kjærlighetsforhold mellom dem snarere enn den makten de besitter sammen.

Profeten Jeremia avslører Guds rikes herlighet når han sier følgende:

Jeremia 9:23-24 Så sier Herren: La ikke den vise mannen rose seg av sin visdom, la heller ikke den mektige mannen rose seg av sin makt, la ikke den rike mannen rose seg av sin rikdom. Men la den som roser seg, rose seg av dette, at han forstår og kjenner Meg, at Jeg er Herren, som utøver kjærlig godhet, dom og rettferdighet på jorden. For Jeg har behag i dette, sier Herren.

Dermed ser vi at definisjonen av likestilling, som setter hele tonen i Guds rike, er innebygd i selve identitetene til Faderens og Sønnens og hvordan de forholder seg til hverandre. Sønnens deling av makt med Faderen bestemmes ikke av noe Han selv kan bidra med når det gjelder makt og posisjon, men kun av Faderens vilje og velbehag.

Filipperbrevet 2:9 Derfor har også Gud høyt opphøyet Ham og gitt Ham et navn som er over alle navn,

Hebreerbrevet 1:6 Og igjen når Han fører den førstefødte inn i verden, sier Han: "La alle Guds engler tilbe Ham."

Lukas 9:35 Da lød det en røst fra skyen, som sa: "Dette er Min elskede Sønn. Hør Ham!"

Likestilling er basert på Faderens autoritet, ikke på Sønnens egenskaper. Innenfor denne definisjonen, bevarer Faderen og Sønnen sine individuelle identiteter, men er likevel like.

Konsekvensene av dette er kanskje ikke så åpenbare ved første øyekast, men dens innvirkning på menneskefamilien er enorm, spesielt når vi snakker om likestilling mellom menn og kvinner og hva som definerer den.

5. Viljen

Vi ser nå at Guds Sønnns Ånd strømmer ut til hele det bebodde universet og lever i alles hjerter og sinn. For at Guds univers virkelig skulle være et relasjonelt univers, måtte de vesenene Han skapte ha evnen til å velge å akseptere eller avvise denne livgivende Sønnens Ånd. Uten denne makten til å velge, ville hele skaperverket være fullstendig automatisert og robotisk. Gud har gitt hver skapt moralsk vesen en vilje med makten til å velge. Denne makten til å velge er begrenset til ett valg: å elske Gud og ta imot Ham og Hans livgivende Ånd gjennom Hans Sønn, eller å avvise Hans liv og bringe døden over oss selv.

Josva 24:15 Hvis det viser seg å være ondt i deres øyne å tjene Herren, så velg i dag hvem dere vil tjene, enten de gudene som deres fedre tjente på den andre siden av elven, eller amorittenes guder i det landet dere bor. Men når det gjelder meg og mitt hus, så vil vi tjene Herren.

Ordspråkene 3:5-6 Sett din lit til Herren av hele ditt hjerte, og stol ikke på din egen forstand; anerkjenn Ham på alle dine veier, og Han skal lede dine stier.

Makten til å velge betyr at hvert enkelt tar eierskap til de livgivende egenskapene til Guds Sønn. Sønnens kjærlighet til Faderen blir vår kjærlighet; Guds Sønnns underkastelse og tillit blir vår underkastelse og tillit. Hans rettferdighet blir vår gjennom at vi hele tiden velger å underkaste oss. Evnen til å underkaste seg og velge kom opprinnelig fritt gjennom elven, men som vi skal se i det følgende, kom det en krise i universet som forstyrret Guds familie og brakte stor smerte til alle.

6. En Krise Utvikler Seg

Da alt var på plass, fikk Guds Sønn oppgaven med å skape universet. Gjennom sin Fars Kraft, skapte Han hele stjernehimmelen, planetene og alt som lever. Han skapte en stor mengde engler, og den første av dem ble kalt Lucifer – lysbæreren.

Johannes 1:1-3 I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Det samme Ordet var i begynnelsen hos Gud. Alt ble til ved Ham, og uten Ham ble ingenting til av det som ble til.

Efesebrevet 3:9 og få alle mennesker til å se hva fellesskapet til dette mysteriet er, det som fra verdens begynnelse har vært skjult i Gud, som skapte alle ting ved Jesus Kristus;

Hebreerbrevet 1:1-2 Gud, Han som til forskjellige tider og på forskjellige måter i tidligere tider talte til fedrene ved profetene, har i disse siste dager talt til oss ved sin Sønn, som Han har utnevnt til arving over alle ting, ved hvem Ham skapte Han også verdenene;

Lucifer visste hvilken posisjon Guds Sønn hadde, og at Han hadde fått hele Guddommens fylde i arv. Han begynte å miste av syne Guds visdom i Hans Sønn. Gjennom viljens gave, begynte han å stille spørsmål ved grunnlaget for Guds Sønnens likestilling med Gud. Han begynte å begjære Sønnens posisjon og tenkte at hvis Sønnen kunne få denne posisjonen, hvorfor kunne ikke han også få den? Hvorfor kunne det ikke finnes et tredje distinkt vesen som kunne være likestilt med Gud? Han forsto ikke den avgjørende rollen til Sønnen og Hans underdanige Ånd som holdt hele universet sammen. Kolosserbrevet 2:9-10.

I stedet for å verdsette identiteten og karakteren til Gud og Hans Sønn, begynte han å begjære makten og posisjonen til Gud. Et av resonnementene han kom frem til, var at hvis Sønnen var født av Gud, kunne Han ikke være likestilt. Han lurte på hvorfor han skulle tilbe et vesen som ikke var mektig i seg selv og som skyldte noen andre sin eksistens. Han kom til den konklusjon at enten måtte han få lov til å nyte den samme statusen som Sønnen, eller så ville han anse det som ran mot seg selv om Sønnen ble ansett som likestilt med Gud.

Filipperbrevet 2:5-6 La dette sinn være i dere, som også var i Kristus Jesus, som da Han var i Guds skikkelse ikke holdt det for et røvet gode å være Gud lik,

Jesaja 14:12-14 Å, at du er falt ned fra himmelen, du, strålende stjerne, morgenrødens sønn! Å, hvor du er hogd ned til jorden, du som underkuet folkeslagene! For det er du som har sagt i ditt hjerte: "Til Himlene vil jeg stige opp, høyt over Guds stjerner vil jeg reise min trone. Jeg vil sitte på forsamlingens berg, på sidene lengst borte mot nord. Jeg vil stige opp over skyenes tinder, jeg vil bli lik Den Høyeste."

Esekiel 28:14-15 Du var en salvet kjerub med dekkende vinger. Jeg har innsatt deg. Du var på Guds hellige berg. Du vandret blant glødende steiner. Du var fullkommen i din ferd fra den dagen du ble skapt, helt til det ble funnet urett i deg.

Lucifer sa i sitt hjerte at han ville sette opp sin egen trone over stjernene eller Guds engler. Han ville stige opp til Den Høyestes posisjon. Hele hans fokus var å skaffe seg makt og posisjon. Det var ingen ønske om å få Guds karakter, bare Hans posisjon og makt.

Det er et mysterium hvordan Lucifer begynte å tenke på denne måten. Bibelen forteller oss det ikke, men siden Gud ga alle vesener makten til å velge, brukte Lucifer denne makten til å vende sitt hjerte bort fra Guds visdom og det å underkaste seg Ham og Hans plan for universet.

Gud forsøkte å snakke Lucifer til fornuft om retningen han tok. Han forklarte ham hvorfor Guds Sønn hadde den posisjonen Han hadde. Men Lucifer nektet å lytte og ble Satan – anklageren. Han anklaget Gud for å ha opprettet et feilaktig rike, og han nektet å tilbe Guds Sønn. Han valgte i stedet å fastslå at hvis han ikke kunne være lik Gud, ville han bare akseptere en Gud som hadde sin egen iboende makt og ikke mottok den fra noen andre.

Det er et ekstremt avgjørende poeng å få frem her. Gud alene er kilden til liv. Det å være uenig med Gud og nekte å stole på Ham og adlyde Ham, frakobler en umiddelbart fra livet. Livet kommer bare når vi underkaster

oss Gud, og underkastelse kommer til oss bare via Sønnens Ånd. Dette er en av de viktigste grunnene til at både Faderen og Sønnen er så viktige. Da Lucifer nektet å underkaste seg, gjorde han motstand mot Sønnens underdanige Ånd. Å gjøre motstand er i seg selv hat og drap. Derfor er det kjødelige sinnet fiendskap mot Gud. Romerbrevet 8:7. Da Satan gjorde motstand mot Gud, måtte Gud umiddelbart ta en avgjørelse – en avgjørelse Han hadde forberedt seg på, men som nå måtte iverksettes. Da Lucifer gjorde motstand mot Gud, sa han *Nei* til Kristi Ånd; han myrdet Guds Sønn. Han sa: Jeg vil ha Din makt, men ikke Din Sønn. Enten måtte Gud la Lucifer dø umiddelbart for å ha gitt slipp på livskilden, eller så kunne Han la sin Sønn dø i samsvar med det Lucifer faktisk gjorde i hans tanker. Kristi død er ikke en rettslig handling fra Guds side for å ta hevn; men en utfoldelse av universets naturlov om at livet kun kommer fra Gud og Hans Sønn. Lucifer ville aldri ha nytte av denne døden fordi han aldri valgte å akseptere identiteten til Guds Sønn, men Kristi død finansierer hele kampanjen til Satan og hans engler, slik at universet kan se hva Satan hadde i tankene. Hvis Lucifer hadde dødd i stedet for at Sønnen tok den avgjørelsen fra begynnelsen av, ville ingen ha forstått hvorfor, og Gud ville ha blitt fryktet i stedet for elsket. Guds Sønn ble fanget på et godstog av motstand mot Guds vilje. Enten måtte Gud avspore toget eller la Sønnen dø, i håp om at vi skulle komme til å kjenne hvem Han virkelig er. Dette er hva korsdøden egentlig handler om – å kjenne Hans sanne identitet i Guds rike (Johannes 17:3).

Satan begynte å spre sitt syn til andre engler, og til slutt mente en tredjedel av englene at Lucifer hadde rett. Hvorfor skulle de underkaste seg denne Sønnen som hadde arvet alt fra Faderen, hva var det som var så spesielt med Ham? De nektet å underkaste seg Guds vilje. Dessverre brøt det ut en ordkrig [*polēmos*] i himmelen, og Satan og hans tilhengerne ble utvist.

Åpenbaringen 12:7-9 Det brøt ut krig i Himmelen, Mikael og englene hans kjempet mot dragen. Og dragen og englene hans kjempet, men de fikk ikke overtaket. Det ble heller ikke funnet plass for dem i Himmelen lenger. Så ble den store dragen kastet ut, den gamle slangen, han som kalles Djevelen eller Satan, han som forfører hele verden. Han ble kastet til jorden, og englene hans ble

kastet ut sammen med ham.

Gud kunne ha latt Satan dø, men frøene til hans farlige tankegang måtte få lov til å manifestere seg. Ettersom Satan hadde forkastet det eneste livet som var tilgjengelig for ham gjennom Guds Sønn, kunne han ha fått lov til å gå til grunne, men englene og resten av universet kunne begynne å tro at Gud faktisk hadde ødelagt ham med makt, noe som ville ha ført til løgner om at Gud er voldelig av natur. Alle ville selv måtte lære hvorfor livet bare er mulig gjennom Sønnen. Alle i universet ville få en sjanse til å bestemme hvem som hadde rett, Gud eller Satan.

7. Skapt i Hans Bilde

Satan og en tredjedel av englene hadde stilt spørsmål ved Sønnens posisjon og Hans forhold til Faderen. Ingen var der for å bekrefte opprinnelsen til forholdet mellom Faderen og Sønnen, og derfor måtte de stole på at Faderen visste hva som var best for alle.

Gud visste at det ville komme en tid da det ville bli satt spørsmålstegn ved Hans forhold til Hans Sønn, og derfor hadde Han lagt en plan for å forklare mer fullstendig det spesielle forholdet Han hadde til sin Sønn. Han ville gi universet et eksempel slik at det kunne se nærmere på den viktige dynamikken mellom lederskap og underkastelse i forholdet mellom Far og Sønn.

Det var faktisk mens Faderen og Sønnen planla jordprosjektet at Lucifers frustrasjon økte. Lucifer hadde ønsket å bli denne verdens fyrste, men fikk avslag på sitt ønske. Kristus skulle være denne verdens fyrste fordi denne verden skulle skapes i Faderen og Hans Sønnens bilde. Lucifer ble sjalu på Guds Sønn. Hadde Lucifer bare stolt på at dette prosjektet ville hjelpe ham til å forstå det spesielle forholdet mellom Faderen og Sønnen og hvorfor Sønnens rolle var så viktig for Guds rike! Men slik skulle det dessverre ikke gå.

Gud og Hans Sønn gikk videre med planen om å skape jorden og åpenbare for universet et helt spesielt bilde av deres forhold. Og Gud sa til sin Sønn: "La oss skape menneske i vårt bilde." 1. Mosebok 1:26.

Hvem kan fatte det utbruddet av kreativitet som skjedde i løpet av denne skapelsesuken! Dag etter dag, mens Guds skaperkraft strømmet ut av Sønnen, tok jorden form. Jordmassen, gresset og blomstene, trærne, solen og månen, dyrene, og så var det duket for skapelsens høydepunkt – skapelsen av mannen og kvinnen.

Skapelsesprosessen er svært betydningsfull og forteller en viktig historie om Gud og Hans Sønn.

1. Mosebok 1:27 Så skapte Gud mennesket i sitt eget bilde; i Guds bilde skapte Han ham; til mann og kvinne skapte Han dem.

Dette er prosessen for hvordan det skjedde.

1. Mosebok 2:7 Og Gud Herren formet mennesket av jordens støv, og Han blåste livspusten inn i hans nesebor; og mennesket ble til en levende sjel.

1. Mosebok 2:18-25 Og Gud Herren sa: "Det er ikke godt at mannen skulle være alene; Jeg vil danne en hjelper for ham, som svarer til ham." Herren Gud hadde formet hvert dyr på marken og hver fugl i luften av jorden, og Han førte dem til Adam for å se hva han ville kalle dem. Og det Adam kalte hver levende skapning, det ble navnet den fikk. Så ga Adam navn til alt småfeet og storfeet, til fuglene i luften og til hvert dyr på marken. Men for Adam fantes det ingen hjelper som svarte til ham. Og Herren Gud lot en dyp søvn komme over Adam, og han sov; og Han tok ett av hans ribbein, og fylte igjen med kjøtt i stedet. Og det ribbeinet som Herren Gud hadde tatt fra Adam, det dannet Han til en kvinne, og Han førte henne til mannen. Da sa Adam: "Dette er nå bein av mine bein og kjøtt av mitt kjøtt; hun skal kalles kvinne, fordi hun ble tatt av mannen." Derfor skal mannen forlate sin far og mor, og han skal holde seg til sin hustru, og de skal være ett kjød. Og de var begge nakne, både mannen og hans hustru, men de skammet seg ikke.

Gjennom sin Sønn, formet Gud Adam av jordens støv, og så strømmet eller ble livets elv pustet inn i ham. Guds Sønnens dyrebare egenskaper, nemlig følelsen av Faderens velsignelse og Sønnens kjærlige tillit og lydighet, gikk lykkelig gjennom Adams vilje og ble en del av ham. Adam hadde et naturlig ønske om å tjene Gud og behage Ham, fordi han mottok disse ønskene fra Guds Sønn via Ånden.

1. Korinterbrev 2:16 For: Hvem har kjent Herrens sinn, så han kan undervise Ham? Men vi har Kristi sinn."

Gud satte Adam i en situasjon der han skulle begynne å innse at han manglet noe. Hvorfor skulle Gud skape Adam for så å lede ham gjennom en prosess som viste at han manglet noe? Dette lærer oss noe interessant om Gud og Hans rike: Noen ting kan bare læres gjennom erfaring, og for Adam forsterket erkjennelsen av at han manglet noe, hans ønske om å få

det og hans følelse av takknemlighet da Gud ga ham det.

Adam manglet en følgesvenn som kunne forstå hans sinn og tankegang, noen som kunne sette pris på hans gleder og forstå hans erfaringer. Etter hvert som Adam ga dyrene navn, begynte han å innse at det ikke fantes noen som var lik ham, ingen som kunne forstå ham. Denne opplevelsen forseglete Adams ønske om det som var det sentrale i Guds rike: Intim relasjon. Det er logisk at den eneste måten å forstå det på, er å oppleve det. Gud kunne ha fortalt Adam hvor viktig det er med relasjoner og forklart hvor godt det er, men da Han ga Adam øvelsen med å navngi dyrene, ble det raskt klart ikke bare for Adams hjerne, men også for hans hjerte, hva som var viktig.

Hvorfor la Gud Adam til å sove, åpnet kjøttet hans, tok et levende ribbein og formet det til en kvinne? Virker ikke dette som en veldig komplisert måte å gjøre ting på? Prosessen er svært lærerik. Prosessen med Eva som ble brakt frem fra Adam, laget av hans egen substans, og som kom ut av hans side, nær hans hjerte, taler direkte til historien om Faderen og frembringelsen av Hans Sønn. Hvorfor tok ikke Gud en del av Adams hjerne, hvorfor var det et ribbein som lå over hjertet? Bibelen forteller oss ikke hvorfor, men for meg forteller det om løsningen på smerten i Adams hjerte som skyldtes mangelen på en følgesvenn som forsto ham og kunne tjene som en underdanig omsorgsgiver for det frøet han bar på.

Johannes 1:18 Ingen har noen gang sett Gud; den enbårne Sønn, som er i Faderens favn, Han har kunngjort Ham.

Johannes 8:42 Jeg er utgått og er kommet fra Gud; Jeg er heller ikke kommet av Meg selv, men Han sendte Meg.

Ordspråkene 8:23-25 Jeg har vært innsatt fra evighet, fra begynnelsen, før jorden ble til. Da dypene ennå ikke var til, ble jeg ført fram, da det ikke fantes kilder som fløt over med vann. Før fjellene ble satt på plass, før haugene, ble jeg ført fram;

Romerbrevet 1:19-20 For det en kan vite om Gud er manifestert i dem, for Gud har vist dem det. For Helt siden verdens skapelse har Hans usynlige egenskaper vært klart synlige, idet de blir forstått ved

de ting som er skapt, det vil si Hans evige makt og Guddom, slik at de er uten unnskyldning.

I versene vi nettopp har listet opp, ser vi et tydelig bevis på at Guds Sønn kom ut av Hans favn. Ordene "utgått" og "kom" betyr "kom ut av", og Ordspråkene 8:25 snakker direkte om frembringelse. Apostelen Paulus kommenterer dette ved å si at skapelsen gir oss et direkte bilde av Guddommen, slik at vi er uten unnskyldning.

Hvem kan forestille seg hva Adam tenkte da han så Eva for første gang, da øynene deres møttes og det gikk opp for ham at her var det noen som virkelig kunne forstå og sette pris på ham. En som var av samme substans som ham selv, og en som kunne bære hans frø, gi den næring og være den vitale, underdanige aktøren han trengte for å vise sine barn og barnebarn viktigheten av å forbli underdanig og lydig. På samme måte som Gud trengte sin Sønn for å gi disse underdanige egenskapene, opprettet Gud det jordiske riket slik at en ektemann ikke kunne bygge et rike uten sin kone. Hans barn ville ikke vite hvordan de skulle underkaste seg uten et levende pustende eksempel i form av en mor.

Det eksisterer en dyp hellighet mellom en ektemann og en hustru. Når dette forholdet er korrekt konstituert, taler det direkte til forholdet mellom Faderen og Sønnen, og er en konstant påminnelse til universet om at Satans anklager mot Guds Sønn er falske.

1. Korinterbrev 11:10 Av denne grunn bør kvinnen ha en myndighet på hodet, på grunn av englene.

Gud formet forholdet mellom ektemannen og hustruen for å lære englene om forholdet mellom Faderen og Sønnen. For et fantastisk privilegium å være skapt til dette formålet.

Når vi kjenner denne sannheten, kan vi se at selve hemmeligheten bak ekteskapet ligger i at vi lar oss lede av Guds Ånd inn i et bilde av forholdet mellom Faderen og Sønnen, der mannen er kilden til velsignelse og hustruen er en levende demonstrasjon av kjærlig tillit og underkastelse.

Adam og Eva fikk et høyt og lykkelig kall. Hadde de bare forblitt i Faderens

og Sønnens bilde; hvor mye elendighet hadde vært unngått!

8. Løgnens far

Vi husker at Satan hadde bestemt seg for at hvis Gud ikke ville gi ham tilgang til Guds Sønnns makt og privilegier, ville han konkludere med at han bare ville tilbe en Gud som hadde iboende kraft som ikke var nedarvet. Etter at Gud nektet å godta Satans "reformer", kom Satan i en posisjon der han måtte innrømme at han fortsatt skyldte Faderen livet, selv om han ikke ville anerkjenne Sønnens viktige rolle.

Satan kunne ikke opprette et rike basert på sine egne prinsipper hvis han hele tiden måtte erkjenne at all kraft kommer fra Gud. Derfor fant han på den STORE LØGNEN – Alle har liv i seg selv. Det fantes flere muligheter for å tro på denne måten. Du kunne tro at du rett og slett er udødelig, og at udødelighet er en naturlig egenskap hos alle skapninger. Du kunne tro at livet bare eksisterer som en kraft, og at alle er forbundet med den og kan bruke den til å gjøre hva de vil. Eller, du kunne tro på en Gud som har gitt deg udødelighet som en gave for at du skal bruke den etter beste evne. Det spilte ingen rolle hvilket alternativ du valgte, så lenge du trodde at du hadde en egen livskilde. Dette er universets største løgn. Som Jesus sa:

Johannes 8:44 Dere er av deres far, djevelen, og dere vil følge deres fars lyster. Han var en morder fra begynnelsen av og står ikke i sannheten, for det er ingen sannhet i ham. Når han taler løgn, taler han ut fra sitt eget, for han er en løgner og løgnens far.

Gud kunne ha satt en stopper for løgnen umiddelbart ved å la dem som forkastet Sønnen, dø, men Sønnen fortsatte å gi dem liv, selv om det var uutholdelig for Ham. For at universet skulle se effekten av løgnen, måtte Sønnen bære de falne englene og gi dem liv, selv om de ønsket å myrde og ødelegge Ham. Da Satan og hans engler avviste Jesus, fikk de ikke lenger den underdanige tillitens og lydighetens ånd som bare kommer fra Ham. De korsfestet Guds Sønn i Hans karakter og Ånd, men Gud fortsatte å gi dem livets kraft, slik at Satan skulle få tid til å demonstrere sin filosofi. Gud gjorde dette for å la universet avgjøre hvem som visste hva som var best. Som vi nevnte tidligere, hadde det en pris å la Satan motstå Gud – det kostet livet til den som ble forkastet, nemlig Guds Sønn. Satan var en morder fra begynnelsen av; han forårsaket Kristi død ved sin motstand

mot Gud. Denne døden fant sted i Satans sinn, og dette måtte manifesteres for universet slik at alle kunne se hva som foregikk. Det var ikke Guds ønske at denne manifestasjonen skulle skje på jorden, men dessverre var det her den kom til å skje.

9. Menneskeheten Forført

I et tidligere kapittel så vi på den viktige komponenten, viljen. Viljens gave til menn og kvinner gjør det mulig for dem å velge å underkaste seg Gud. Uten evnen til å velge å underkaste seg, er det ingen reell velsignelse eller følelse av å behage Faderen. Det er følelsen av å behage Faderen som bringer velsignelse. Legg merke til hva Jesus sier:

Johannes 8:29 Han som har sendt Meg, er med Meg; Faderen har ikke latt Meg bli igjen alene, for Jeg gjør alltid det som behager Ham.

Jesus hadde en konstant følelse av velsignelse gjennom en kontinuerlig underkastelse av sin vilje under Faderens vilje. Viljens gave gir mange andre velsignelser utover dette, men det ligger utenfor rammen av denne studien. Da Gud skapte Adam og Eva, måtte Han gi dem en mulighet til å utøve sin vilje. Han måtte gi dem et valg. Uten evnen til å velge å mishage Gud, er det ikke mulig å motta velsignelsen av å behage Ham.

Gud skapte evnen til å behage Ham ved å gi oss muligheten til å motstå Ham ved å spise av Treet til Kunnskap om Godt og Ondt.

1. Mosebok 2:16-17 Og Herren Gud bød Adam og sa: "Av hvert tre i hagen kan du fritt spise, men av treet til kunnskap om godt og ondt skal du ikke spise. For på den dagen du spiser av det, skal du sannelig dø."

Når Adam og Eva hver dag valgte å ikke spise av dette spesielle treet, fikk de underkastelsens spesielle velsignelse; en følelse av at Gud var fornøyd med dem. Uten dette treet ville de ikke fått denne velsignelsen.

Selv om Satan ble fjernet fra himmelen, fikk han adgang til vår verden gjennom det eneste stedet der muligheten til å mishage Gud kunne aktiveres. Det er derfor vi finner Satan i form av en slange på Treet til Kunnskap om Godt og Ondt. At denne slangen er Satan, vet vi fra Johannes' åpenbaring.

Åpenbaringen 12:9 Så ble den store dragen kastet ut, den gamle

slangen, han som kalles Djevelen eller Satan, han som forfører hele verden. Han ble kastet til jorden, og englene hans ble kastet ut sammen med ham.

Ut fra det vi har lært om Satans tilnærming til livet, ville han i sitt forsøk på å vinne Adam og Eva til sitt rike presentere et syn på hvordan vi mottar livet som eliminerer behovet for avhengighet av Gud. Legg merke til hva Satan sier:

1. Mosebok 3:1-5 Nå var slangen listigere enn noe annet dyr på marken som Herren Gud hadde dannet. Og han sa til kvinnen: "Ja, har Gud sagt: "Dere skal ikke spise av noe tre i hagen"?" Og kvinnen sa til slangen: "Vi kan spise av frukten på trærne i hagen, men om frukten på det treet som står midt i hagen, har Gud sagt: Dere skal ikke spise av den, og heller ikke røre den, ellers skal dere dø." Da sa slangen til kvinnen: "Dere skal sannelig ikke dø. For Gud vet at på den dagen dere spiser av det, da skal deres øyne bli åpnet, og dere skal bli som guder og kjenne godt og ondt."

Satan antydte at det å mishage Gud ved å avvise det Han befalte, ikke ville føre til en forbannelse, men en velsignelse; deres øyne ville bli åpnet for stor kunnskap og visdom, og de ville selv bli som guder. Han sa at de ikke ville dø, noe som betydde at han lærte dem at de kunne fortsette å leve uten å være avhengige av eller stole på Gud. De kunne stole på seg selv og sin egen dømmekraft.

Det er trist at Eva fulgte slangens råd, og deretter gikk til Adam og overtalte ham til å mistro Gud og tro på slangens store løgn. Da de spiste av frukten og trodde på denne løgnen, ble hele deres oppfatning av Gud, dem selv og universets virkemåte fullstendig forandret.

Ved å akseptere løgnen, fjernet Adam og Eva seg fra troen på at alt kommer fra Faderen. De avviste tanken om at deres lykke var avhengig av at de stolte på Ham og underkastet seg Ham. Ved å avvise Guds befaling tok de effektivt livet av de vakreste egenskapene til Guds Sønn – tillitsfull lydighet og underkastelse. Gud måtte vise Adam og Eva at det å slutte å underkaste seg Gud var et direkte angrep på Guds Sønn og alt Han sto for. Adam og Eva hadde myrdet Guds Sønn ved å motsette seg

underkastelsens ånd, som er Guds Sønnns Ånd. Dette er et svært viktig poeng å forstå. Å gjøre motstand mot Gud ER å myrde Guds Sønnns Ånd, som er essensen av å underkaste seg. Dette er grunnen til at Jesus omtaler Lucifer som en morder fra begynnelsen av.

Johannes 8:44 Dere er av deres far, djevelen, og dere vil følge deres fars lyster. Han var en morder fra begynnelsen av og står ikke i sannheten, for det er ingen sannhet i ham.

Alle englene som avviste Guds Sønn og vendte seg i hat mot Ham, myrdet Ham i sitt sinn. Bibelen knytter tydelig hat til drap.

1. Johannes 3:15 Den som hater sin bror, er en morder, og dere vet at ingen morder har evig liv i seg.

Guds Sønnns offer var forutsett før denne jorden ble skapt. Den eneste måten universet kunne forstå hva de opprørske englene tenkte på, var at det ble manifestert. Legg merke til:

1. Peters brev 1:19-20 Men med Kristi dyrebare blod, som av et lam uten lyte og uten flekk. Dette ble Han utvalgt til på forhånd, før verdens grunnleggelse, men Han ble manifestert i disse siste tider for dere,

Gud ble ikke overrumplet av Satans opprør, Han var forberedt på det; Faderen og Sønnen i samråd planla veien til frelse, men Satans opprør gjorde det nødvendig å sette planen ut i livet. Da han ropte: "Jeg vil stige opp til himmelen og være lik Den Høyeste", var det ingen plass for Guds Sønn i denne planen; Han skulle avsettes og ødelegges.

Satan overførte sitt opprørske frø til menneskeslekten, og nå ville Sønnen bli forpliktet til å dø for dem. Kristus ville manifestere i den fysiske verden, der menneskeheten hadde drept Guds underdanige Sønn i sitt sinn. Det måtte avsløres så alle kunne se det. Ved å plassere Kristus på korset, ser vi slangens verk avslørt. Dette er delvis grunnen til at Moses fikk befaling om å plassere en slange på en pølse; korsfestelsen var en avsløring av Satans morderiske planer. Han kunne ikke lenger skjule sine sanne hensikter overfor Kristus.

Så da Adam og Eva syndet og forkastet Kristi underdanige Ånd, gjorde de seg skyldige i mord sammen med Satan. Kristus ble drept i Adam og Evas sinn.

Åpenbaringen 13:8 Alle som bor på jorden, skal tilbe ham, de som ikke har sine navn skrevet i Livets bok hos Lammet, som ble slaktet fra verdens grunnleggelse av.

Hebreerbrevet 6:6 ... hvis de faller fra, siden de korsfester Guds Sønn for seg selv på ny, og stiller Ham åpenlyst til skamme.

Denne handlingen med å drepe Guds Sønn ble gitt som et symbol til Adam og Eva gjennom følgende handling.

1. Mosebok 3:21 Herren Gud laget også kjortler av skinn for Adam og hans hustru, og Han kledde dem.

Skinnkjortlene måtte komme fra dyr. Disse dyrene måtte ofres for å kle Adam og Eva. Adam og Eva trengte ikke klær før de syndet. De var kledd i Guds herlighet, men da de avviste Ham, mistet de denne herligheten. Slaktingen av lammet var et symbol på Guds løfte om å sende sin Sønn for å vise dem hva de hadde gjort i sine tanker, for å hjelpe dem til å se hvor forferdelig det er å gjøre motstand mot Gud; hvilken forferdelig forbannelse følger med når vi nekter å underkaste oss. Det kutter av Guds Sønn – essensen av underkastelse.

1. Mosebok 3:15 Og Jeg vil sette fiendskap mellom deg og kvinnen, og mellom din sæd og hennes Sæd. Han skal knuse ditt hode, og du skal knuse Hans hæl.

Johannes 1:29 Dagen etter ser Johannes Jesus komme mot seg, og han sa: "Se! Guds Lam, som tar bort verdens synd!"

For en fantastisk ting Guds Sønn ville nedlate seg til å gjøre. Han ville vise universet hva motstand mot underkastelse fører til; det dreper Ånden til den mest dyrebare personen Faderen elsker – Hans Sønn. Guds Sønn svarte på motstandens tragedie med en utrolig oppvisning i underkastelse; en oppvisning så mektig at universet aldri ville bli det samme igjen. Det ville også vise universet hvor dyrebare Guds Sønn er, og

at vi elsker og verdsetter Ham ved å elske og verdsette Hans underkastelse under Faderen og Hans befalinger.

10. Sammendrag

Vi har nøye fulgt med på, fra Bibelen, hva Gud åpenbarer om seg selv i begynnelsen. Vi har lært at:

1. Det finnes bare én sann Gud, kalt Faderen. Johannes 17:3; 1. Korinterbrev 8:6; 1. Timoteusbrev 1:17
2. Han er kilden til alt liv og all velsignelse. Jakobs brev 1:17
3. Han frembrakte en Sønn i sitt eget bilde, ga Ham all makt og likestilte Ham med seg selv. Hebreerbrev 1:1-5; Ordspråkene 8:12-30; Filipperbrevet 2:6; Johannes 5:26; 8:42; Kolosserbrevet 2:9
4. Guds Sønn er nøkkelen til Guds rike. Han har de vitale ingrediensene, nemlig tillitsfull lydighet, underkastelse og velsignelse. Matteus 3:17; Salmene 40:8; Johannes 8:29
5. Sønnens Ånd strømmer ut i universet og bor i hjertene til alle som velger å underkaste seg Faderens bud. Åpenbaringen 22:1-2; Johannes 7:37-38; Romerbrevet 8:9-10
6. Lucifer, den første skapte engelen, forkastet Guds Sønns identitet og nektet å underkaste seg Guds befaling om å tilbe Ham. Johannes 5:22; Filipperbrevet 2:6; Åpenbaringen 12:7-9; Hebreerbrevet 1:6
7. Lucifer ble Satan og tok med seg en tredjedel av englene inn i den nye troen på at vi ikke trenger å underkaste oss Gud, fordi vi har vårt eget liv i oss selv. Åpenbaringen 12-4; 1. Mosebok 3:4-5
8. Å motsette seg Guds befalinger er det samme som å myrde Hans Sønn – essensen av underkastelse, tillit og lydighet. Johannes 8:44; Åpenbaringen 13:8; 1. Johannes 3:15.
9. Sønnen underkastet seg Faderens plan om å vise universet hva motstand mot Ham faktisk gjør med Sønnen, ved å sende Ham i døden for oss. 1. Mosebok 3:15; Hebreerbrevet 6:6

Vi har nå fått et klart bibelsk bilde av Gud, Hans Sønn og deres Ånd, og hvordan de virker. Vi har også blitt introdusert for Satans løgn om hvor livet kommer fra og hans motstandsånd. La oss nå spore de innledende trinnene til de to systemene som utviklet seg på jorden.

11. To Veier

I de foregående kapitlene har vi sett nærmere på en viktig tankeforskjell mellom Gud og Satan.

- Guds rike er etablert for å fremheve relasjoners hellighet; Satans rike fokuserer på å erverve og besitte makt.
- Guds rike virker gjennom velsignelse ved underkastelse, tillit og lydighet; Satans rike virker gjennom "velsignelse" ved motstand og uavhengighet fra Guds autoritet.
- Guds rike definerer likestilling ut fra evnen til å kjenne en annen; Satans rike definerer likestilling ut fra evner, posisjon og prestasjoner gjennom iboende makt.
- Guds rike styres gjennom en familiestruktur, og rikets medlemmer drives av kjærlighet; Satans rike styres gjennom ulike former for maktbaserte strukturer, og rikets medlemmer drives av tyranni.
- Guds rike definerer verdi ut fra karakter og relasjoner; Satans rike definerer verdi ut fra makt.

Disse forskjellene kan oppsummeres i følgende bibeltekst:

Jeremia 9:23-24 Så sier Herren: "La ikke den vise mannen rose seg av sin visdom, la heller ikke den mektige mannen rose seg av sin makt, la ikke den rike mannen rose seg av sin rikdom. Men la den som roser seg, rose seg av dette, at han forstår og kjenner Meg, at Jeg er Herren, som utøver kjærlig godhet, dom og rettferdighet på jorden. For Jeg har behag i dette," sier Herren.

Når vi gransker historien, vil vi se at menneskenes syn på Gud er delt langs disse linjene. Noen ganger kan det være vanskelig å avgjøre hva som er det bakenforliggende viktigste prinsippet, fordi Satans rike bruker relasjoner for å oppnå makt, og derfor kan språket høres veldig relasjonelt ut, men fokuset er likevel maktbasert.

Når vi aksepterer troen på at vi har liv i oss selv, blir det naturlig å se på oss selv som guder, slik Satan antydte for Eva. Med denne forståelsen kan vi se at mange av menneskenes forestillinger om Gud faktisk er projeksjoner av menneskelige egenskaper og evner. Dette kommer tydelig frem i gresk mytologi og dens beskrivelser av Zevs – gudenes konge; Afrodite – kjærlighetens og skjønnhetens gud; Apollon – guden for musikk, medisin og helse; Ares – krigsguden. Disse gudene er bare en guddommeliggjøring av menneskelige egenskaper og er i bunn og grunn selvdyrkelse og selvguddommeliggjøring, slik Satan lovet Eva i hagen.

Jeg vil begynne historien vår med å sammenligne to bibelske skikkelser som er tydelige eksempler på de to systemene: Abraham og Nimrod.

12. Babylons Grunnvoller

Før vi tar for oss fortellingene om Abraham og Nimrod, vil vi kort gjennomgå historien som ledet opp til den tiden.

Den første frukten av å omfavne Satans løgn var frykt. Legg merke til:

1. Mosebok 3:9-10 Da kalte Herren Gud på Adam og spurte ham: "Hvor er du?" Og han svarte: "Jeg hørte stemmen Din i hagen, og jeg ble redd fordi jeg var naken, så jeg gjemte meg."

Siden Adam hadde omfavnet løgneren, trodde han at han hadde liv i seg selv. Problemet var at han nå innså at Gud var en større og mektigere kilde til liv enn ham. Dette skapte frykt. Da Adam ikke trodde at han hadde liv i seg selv, men stolte på at Gud var en kjærlig Far som ga ham alt – da kunne han aldri oppleve en slik frykt. Løgnens første frukt er FRYKT.

Det neste som løgneren produserte, var stolthet. Da Adam ble spurt om hva han hadde gjort, kunne han ikke innrømme at han tok feil. Stoltheten hans tillot ham ikke å gjøre det.

1. Mosebok 3:11-12 Da sa Han: "Hvem har fortalt deg at du er naken? Har du spist av det treet som Jeg forbød deg å spise av?" Da sa Adam: "Kvinnen som Du ga meg til å være sammen med, hun ga meg av treet, og jeg spiste."

Adam klandret sin kone. Han burde ha husket at i Guds system er det han som er hjemmets overhode; alt ansvar for det som skjer i familien, til syvende og sist, hviler på ham. Ved å klandre kona, avdekket han løgneren han trodde på, at kona hadde makt inni seg til å påvirke adferden hans, og at han derfor kunne skyldes på henne uten å ta ansvar. Det er sant at Eva fristet Adam, men han tok sitt eget valg og var derfor ansvarlig. Men han ville ikke akseptere det. Dette er løgnens andre frukt – STOLTHET.

Disse to fruktene dannet kimen til Babylons fremvekst.

Mer ond frukt skulle komme. Adam og Eva bekjente sine feil, men opprørets frø forble hos dem og gikk videre til sønnene Kain og Abel. Abel

verdsatte Kristi underdanige ånd og fulgte ydmykt den planen Gud hadde lagt for å gjenopprette menneskeslekten slik at den igjen kunne omfavne Sønnen fullt ut. Kain anerkjente Gud, men nektet å følge Guds plan. Her er den tredje frukten – MOTSTAND. Han endret tilbedelsesmetoden slik at den passet ham selv og ignorerte lammets offer. Abel bønnfalt broren sin om å gjøre som de hadde fått beskjed om, men Kain nektet å lytte. Kain fortsatte å gjøre motstand, og Satan fikk ham til slutt til å drepe sin bror i sinne. Her er flere frukter: SINNE, HAT og DRAP. Drapet på Abel var et uttrykk for Satans tanker mot Kristus. Den milde og underdanige Abel ble hugget ned av sin satanisk inspirerte bror som det første beviset på de voldelige følelsene overfor Kristus, som lå skjult dypt i Satans hjerte.

Som vi nevnte tidligere, tar motstandens ånd fra oss følelsen av Guds velsignelse og anerkjennelse. Uten Guds velsignelse føler vi oss usikre og verdiløse. Kain gjorde motstand mot sine foreldres appeller til ham, mot sin brors appeller til ham og mot Guds appeller til ham. Jo større Kains motstand ble, desto større ble usikkerheten og verdiløsheten som fulgte. Da Gud uttalte forbannelsen over Kain, var det ikke noe Gud påførte ham, men det var det naturlige resultatet av motstanden; frykt, usikkerhet og verdiløshet. Forbannelsen var den naturlige konsekvensen av Kains egne handlinger – Gud bare formulerer den.

1. Mosebok 4:11-12 Og nå er du forbannet fra jorden, som har åpnet sin munn for å ta imot din brors blod fra din hånd; når du dyrker jorden, skal den ikke lenger gi deg sin styrke; en flyktning og en omstreifer skal du være på jorden.

Begrepene flyktning og omstreifer gir en følelse av vandring, vingling og ustabilitet. Dette er ytterligere frukter: USIKKERHET, USTABILITET og VERDILØSHET.

Etter at Adam og Eva mistet Abel, ga Gud dem en sønn til – Set. Han manifesterte enda mer av den samme ydmyke ånden som var i Adam og Abel. Slik oppsto det to stammer fra Adams familie; Sets stamme, som fylt av en følelse av Faderens velsignelse gjennom å underkaste seg Hans befalinger, ble kjent som Guds sønner; og Kains stamme, som fylt av opprørets og verdiløshetens frukter, ble kjent som menneskenes sønner

og døtre.

Satan visste at fordi Gud hadde strukturert menneskelige relasjoner i familier, at barn som fødes inn i verden er fullstendig avhengige av sine foreldre. Denne situasjonen ville hjelpe barna til å lære å være avhengige av Gud. Den viktigste personen i familien som kunne lære barna den dyrebare egenskapen, underkastelse, var moren. Satan fristet Guds sønner til å søke menneskenes døtre for å gifte seg med dem. Kains døtre var fylt av fedrenes ånd: frykt, stolthet, opprør, sinne og hat. Alle disse onde fruktene var skjult i hjertene til kvinner som hadde lært å gjøre sitt ytre vakkert. Guds sønner gjennomskuet ikke deres karakter og giftet seg med disse kvinnene. Disse ekteskapene førte til de ondeste tyranner. Bibelen kaller dem "kjemper", men det betyr snarere at de hadde gigantiske egoer og fokuserte på å skaffe seg makt.

1. Mosebok 6:1-5 Og det skjedde, da menneskene begynte å bli mange på jordoverflaten, og de fikk døtre, at Guds sønner så menneskedøtrene, at de var vakre. Og de tok seg hustruer av alle dem som de valgte. Og Herren sa: "Min Ånd skal ikke alltid stride med mennesket, for han er i sannhet kjød; likevel skal hans dager være et hundre og tjue år." Det var kjemper på jorden i de dager, og også senere, da Guds sønner gikk inn til menneskedøtrene, og de fødte dem barn. Dette ble de mektige og navngjetne mennene som var fra gammelt av. Og Herren så at menneskets ondskap var stor på jorden, og at hver tanke som rørte seg i hans hjerte bare var ond hele tiden.

I løpet av kort tid, ble Jesu kjærlige og underdanige ånd utslettet fra Guds sønners hjerter, og nesten alle tenkte onde tanker hele tiden. Gud trakk tilbake sin Ånd og lot vannflommen stoppe ondskaper, ødeleggelsen og volden. Han hjemsøkte fedrenes syndeskyld på barna i tredje og fjerde slektsledd. Gud begynte på nytt med Noah og hans familie, men snart fikk Satan innpass gjennom Kam og la grunnlaget for Babylons rike. Kam hadde blitt påvirket av de onde menneskene i den gamle verden. Da han en dag fant sin far i teltet, naken og full, blandet han seg inn og gjorde noe så avskyelig at en frukt av verdiløshet, usikkerhet og opprør skulle få hans etterkommere til å nå nye høyder av dominans, kontroll og ondskap

for å håndtere sin økte usikkerhet og frykt.

Nimrod var et barnebarn av Kam. Dette er hva Bibelen sier om ham.

1. Mosebok 10:8-10 Kusj ble far til Nimrod; han begynte å bli en mektig mann på jorden. Han var en stor jeger framfor Herren; derfor blir det sagt: "Som Nimrod, den store jegeren framfor Herren." Og hans kongedømme fikk sin begynnelse i Babel, Erek, Akkad og Kalne i Sinears land.

Ordet mektig betyr en mektig tyrann. Det var ikke noe underdanig ved Nimrod. Han er den første mannen i Bibelen som tok på seg tittelen Konge, og han beskrives som den første som bygde sitt eget rike uten å anerkjenne himmelens Gud. Den første byen i hans rike var Babel eller Babylon. Nå som vi har lagt grunnlaget for Nimrods karakter, kan vi se nærmere på elementene i den religionen han etablerte.

For en mer inngående analyse av disse spørsmålene, kan du laste ned boken "Life Matters" fra maranathamedia.com/book/view/life-matters

13. Babylons Vesen

Når vi tar i betraktning alle faktorene som utgjør Nimrods sammensatte karakter, kan vi nesten gjette oss til hva slags tilbedelsessystem han ville utvikle. I motstandens ånd ville det være noe helt motsatt av det Bibelen åpenbarer om Gud, og det var nettopp det Nimrod utviklet. Her er et sitat fra historikeren Josefus som tydeliggjør grunnlaget for Nimrods filosofi:

"Det var Nimrod som oppildnet dem til en slik hån og forakt for Gud. Han var barnebarnet til Kam, Noahs sønn, en dristig mann av stor styrke. Han overtalte dem til ikke å tilskrive det [styrken] til Gud, som om det var Hans fortjeneste at de var lykkelige, men til å tro at det var deres eget mot som skaffet dem lykken. Gradvis forandret han også styresettet til tyranni, da han ikke så noen annen måte å få menneskene til å slutte å frykte Gud på enn å gjøre dem konstant avhengige av hans makt..." Josefus. "Antiquities", Bok 1, Kapittel 4, Avsnitt 2

Nimrod avviste Guds velsignelse ved å velge slangens løgn. Han valgte å fokusere på makt i stedet for karakter. Han lærte folket å se på seg selv, akkurat slik Satan hadde lært Adam og Eva. Denne filosofien skulle få dramatiske konsekvenser for familiestrukturen. Legg merke til hva en historiker sier:

Tidligere herskere hadde basert sin autoritet på slektskapsfølelse, og høvdingens overhøyhet var et bilde på foreldrekontroll. Nimrod, derimot, var en hersker over territorium, og over menneskene i den grad de var dets innbyggere, og uavhengig av personlige bånd. Hittil hadde det vært stammer – storfamilier – et samfunn; nå var det en nasjon, et politisk fellesskap – staten. A.T. Jones. "Empires of the Bible", 1904, Side 51

Tidligere tiders patriarkalske system bidro bare til å forsterke prinsippene om velsignelse gjennom lydighet overfor familien, ledet av en far og oppfostret av en mor. Nimrod endret alt dette og skapte et fokus på en leder av et territorium med håndfaste eiendeler som avlinger, land og bygninger. Familier hadde vært nomadiske og styrt etter slektskapsfølelser. Autoritet var basert på respekt for relasjoner. Nimrod

styrte gjennom frykt for makt og fikk folket til å tjene ham gjennom tyranni.

Nimrod tok enda et sjokkerende steg for fullstendig å ødelegge Guds bilde, som uttrykt i forholdet mellom mann og kone. Nimrod giftet seg med sin mor. Et slikt ekteskapsforhold er så langt fra forholdet mellom Far og Sønn som man kan komme.

Da Nimrod døde, erklærte hans kone/mor, Semiramis, at Nimrod nå var legemliggjort i solen og var deres beskytter og forsørger. Semiramis ble nå det viktigste bindeleddet mellom den fysiske og den åndelige verden. Det var slik hun fikk tittelen "Himmelens Dronning" (Jeremia 7:18). En forbindelse med henne var inngangsporten til å få tilgang til Nimrods beskyttelse og makt. Dette tilbedelsessystemet blomstret, og soltilbedelse fikk fotfeste i mange deler av den daværende verden. Sol-dagen ble ukens viktigste dag for tilbedelse, i motsetning til den spesielle velsignelsen fra Guds Sønn som kommer under Sabbatstimene (1. Mosebok 2:3). Semiramis fikk en sønn som het Tammuz. For å redde sin status, hevdet hun at han ble unnfanget gjennom direkte kontakt med solstrålene – Nimrod. Nimrod ble nå reinkarnert i Tammuz. Denne reinkarnasjonsprosessen ble forbundet med vårens fornyelse og naturlilbedelse. Det ble utviklet en gråtehøytid for Tammuz når den grønne frodige våren og sommeren var over. Denne tilbedelsen ble symbolisert med bildet av en (mor) Madonna som holder barnet sitt.

Esekiel 8:14 Så førte Han meg til porten til Herrens hus, den porten som vender mot nord, og se, der satt kvinner og gråt over Tammuz.

Gjennom Semiramis fikk læren om sjelens udødelighet fotfeste, guddommeliggjøringen av menneskeheten i personen Nimrod, tilbedelsen av makt og utøvelsen av ulike ritualer for å frembringe regn og fruktbarhet ble en del av de babylonske mysteriene. Ettersom Semiramis ble inngangsporten til Nimrods makt, utviklet det seg en praksis der en mann hadde seksuell omgang med det feminine for å få tilgang til denne makten. Dermed oppsto tempelprostituerte, og soltilbedelsen inkluderte seksuelle møter som en del av gudstjenesten. Det skal ikke mye til for å skjønne at uten en sterk familieforpliktelse kunne dette

tilbedelsessystemet virke svært tiltrekkende på det kjødelige hjertet.

Et viktig poeng er at når begjæret etter makt blir vårt største mål, blir identiteten til dem vi søker den hos, ikke lenger viktig. En persons identitet er bare viktig i et relasjonelt system der relasjoner står sentralt. Det babylonske tilbedelsessystemet dreide seg om en forestilling om tre personer som på mystisk vis var knyttet til hverandre. Ettersom Nimrod var sønn av Semiramis, men også hennes ektemann og deretter angivelig reinkarnert i Tammuz, ble personenes faktiske identiteter utydeliggjort til én mystisk Gud i tre personer. Som vi nettopp har nevnt, er det ikke viktig å kjenne personenes faktiske identitet når tilbedelsen fokuserer på makt. Dette er helt motsatt av tilbedelsen av himmelens Gud. Det er avgjørende å kjenne Faderens og Sønnens identitet for å få tilgang til gleden og velsignelsen i deres forhold. Deres identiteter må aldri forveksles, blandes eller gjøres mystiske. Uansett hvor denne prosessen finner sted, kan vi være sikre på at det er en maktgud skapt av Satan som blir tilbedt, ikke Bibelens Far og Sønn.

Både min egen erfaring og de jeg har hatt med å gjøre i kristne sammenhenger, viser at det hersker stor forvirring om hvem som egentlig tiltales i visse bibeltekster, og hvem vi egentlig snakker til i bønn. Jeg har mange ganger hørt folk uttrykke forvirring om hvem de egentlig ber til, og at de ikke ønsker å fornærme noen ved å utelate noen. Denne forvirringen kommer direkte fra dette babylonske systemet og vitner om en søken etter makt i stedet for å søke Faderen og Sønnen og deres karakter. Dette skjer helt ubevisst fra søkerens side, men det som blir undervist, fører dem inn i denne mystiske forvirringen. Det babylonske systemet ble opprettet under påskudd av å ære og elske Gud, mens det i virkeligheten er et middel til å glemme Ham og sette mennesket i Hans sted.

Selv om det er mye historie som kan nevnes om babylonsk soltilbedelse, er det viktigste vi er ute etter, det filosofiske grunnlaget i forhold til det Bibelen åpenbarer om Gud. Nimrod, Semiramis og Tammuz' tilbedelsessystemet fokuserer på følgende:

1. Troen på iboende udødelighet

2. Makt og styrke kommer innenfra
3. En avvisning av Fars Overhode-/Velsignelsessystem til fordel for Diktator/Tyrann - Mor/Sønn relasjon
4. Perverterte familieforhold
5. Bybyggere og fokus på ervervelse av territorium og eiendeler

Dette systemet er oppfyllelsen av Satans løfte om at menneskene ville bli som guder og kjenne godt og ondt. Ethvert tilbedelsessystem som inkluderer noen av disse egenskapene, er dypt påvirket av Satans rike. La oss huske på at denne formen for tilbedelse har vokst direkte ut av frykt, stolthet, opprør og seksuell perversjon som er stikk i strid med den Gud som åpenbares i Bibelen.

14. Avstammingslinjen

Det kan være nyttig å legge merke til hvordan Nimrod og hans medarbeidere utviklet sitt syn på Gud. Apostelen Paulus gir en svært kortfattet analyse av denne tidsperioden og dens innvirkning på menneskeheten. Vi vil bruke dette som rammeverk for denne diskusjonen.

I begynnelsen skapte Gud mennesket i sitt eget bilde. Vi så på dette i kapitlet *Skapt i Hans Bilde*. En av grunnene til at Gud skapte mennesket slik Han gjorde, var at Han ville lære universet mer om forholdet mellom seg selv og sin Sønn. Legg merke til hvordan Paulus sier det:

Romerbrevet 1:19-20 for det en kan vite om Gud er manifestert i dem, for Gud har vist dem det. For helt siden verdens skapelse har Hans usynlige egenskaper vært klart synlige, idet de blir forstått ved de ting som er skapt, det vil si Hans evige makt og Guddom, slik at de er uten unnskyldning,

Det er helt logisk at Satan ville gå til direkte angrep på mann/kone forholdet for å hindre at denne kunnskapen om Gud blir forstått. Paulus beskriver Nimrods historie veldig kort; vi skal følge den trinn for trinn.

Romerbrevet 1:21-25 fordi da de kjente Gud, æret de Ham ikke som Gud, og de var heller ikke takknemlige, men de ble tomme i sine tanker, og deres uforstandige hjerte ble formørket. Mens de erklærte seg for å være vise, ble de dårer, og de forandret den uforgjengelige Guds herlighet til et bilde gjort lik et forgjengelig menneske, og til fugler og firføtte dyr og krypdyr. Derfor overgav Gud dem også til urenhet ved lysten i deres egne hjerter, slik at de vanærer sine egne kropper seg imellom, og de forandret Guds sannhet til løgn, og tilba og tjente skapningen mer enn Skaperen, som er velsignet i all evighet. Amen.

Som barnebarn av Kam, var Nimrod tydeligvis klar over himmelens Gud. Men da Nimrod omfavnet løgningen om at styrke ikke kom fra Gud, men innenfra, sluttet han å ære Gud og være takknemlig for Guds velsignelser. Dette førte til at Nimrod og hans medarbeidere fikk en falsk eller

forfengelig oppfatning av hvem de var. Menns og kvinners roller, som var nøye fastsatt av Gud, ble fullstendig forvridd og pervertert og stengte av velsignelseskanaalen fra himmelen. Guds Sønnns søte, underdanige Ånd ble forhindret fra å komme inn i hjemmene deres, og deres sinn ble formørket. Den såkalte kvinnefrigjøringen og den nye seksuelle friheten ble sett på som progressiv og klok, men den gjorde dem til dårer.

Vi så at Semiramis, etter Nimrods død, hevdet at Nimrod nå var en gud legemliggjort i solen. Gudsbegrepet var i ferd med å bli forvandlet til et forgjengelig menneske. Mennesket ble fordervet i sin oppfatning av hvor livet kom fra, og den guddommelige modellen for forholdet mellom mann og kvinne gikk tapt. Den falske tilbedelsen av det feminine for å få tilgang til Nimrods makt, Nimrods gjenfødelse i Tammuz og den påfølgende naturdyrkelsen som involverte fugler, firføtte dyr og krypdyr, bidro alle til å vansire Guds bilde i mennesket og forandret Guds sannhet til løgn.

Babylons gud var i bunn og grunn tilbedelsen av og jakten på makt. Som vi har nevnt tidligere, når man jager etter makt, bryr man seg lite om identiteten til de som blir tilbedt; deres karakterer er mindre viktig enn deres makt. Den mystiske sammenblandingen av identitetene til Nimrod, Semiramis og Tammuz hadde direkte innvirkning på identitetene til menn og kvinner, samt deres måter å forholde seg til hverandre på. Den seksuelle akten ble viktigere enn identitetene som var involvert i den, og dens symbolikk fikk en helt annen betydning.

Romerbrevet 1:26-28 Av denne grunn overgav Gud dem til skammelige lyster. For også deres kvinner forandret den naturlige bruk til den som er i mot naturen. Det samme gjorde også mennene, de forlot den naturlige bruk av kvinnen, og brente i sine lyster etter hverandre, menn gjorde det som er usømmelig med menn, og for sin villfarelse fikk de selv den lønn de fortjente. Og ettersom de ikke ønsket å beholde Gud i sin kunnskap, overgav Gud dem til et fordervet sinn, så de gjør slikt som ikke sømmer seg;

Homoseksualitet er en naturlig utvikling for det babylonske tilbedelsessystemet. Den seksuelle akten blir et middel til å motta makt fra den man har sex med, som påpekt av portvokteren Semiramis.

Begrepene overhode og underkastelse er ikke lenger relevante. Den bibelske forståelsen av det maskuline og feminine går tapt i jakten på selvdyrkelse og makt. Paulus beskriver deretter sluttresultatet:

Romerbrevet 1:29-32 de er fulle av all urettferdighet, hor, ondskap, begjær og ondsinnethet; de er fulle av misunnelse, mord, krangel, falskhet, ondskapsfullhet; de ble ryktemakere, baktalere, gudshatere, ondskapsfulle, stolte, skrythalsere, oppfinnsomme til ondt, ulydige mot foreldre, uten forstand, paktsbrytere, uten naturlig kjærlighet, uforsonlige og ubarmhjertige; som kjenner Guds dom, at de som gjør slike ting, fortjener døden, og ikke bare gjør de det samme selv, men de har også behag i dem som gjør det.

Folk lurer på hvorfor det er så mye vold, hat og umoral i verden! Romerbrevet, kapittel 1, viser tydelig hvordan det fungerer og hvorfor det fungerer på denne måten. Så for å oppsummere, er avstammingslinjen som følger:

1. Å glemme at alt liv og all velsignelse kommer fra Faderen og Hans Sønn.
2. Troen på at mennesket har en iboende kilde til liv.
3. Ødeleggelsen av familieenheten som perverterer prinsippene om overhode og underkastelse.
4. Perversjonen av seksualiteten.
5. Intensivering av følelsene av verdiløshet, frykt, stolthet, sinne, hat og drap på grunn av mangel på velsignelse.
6. Projeksjonen av korruperte menneskelige relasjoner på Gud: det betyr en utvisking av identiteter samt tilbedelse av makt fremfor karakter.

Dette er prosessen med å bli fanget av Babylon. Den bibelske forestillingen om Babylon er langt mer enn et fysisk imperium. Den representerer det mest aggressive og voldelige angrepet på menneskets sinn som noensinne er uttenkt. Dens evne til å slavebinde sinnet er overveldende. Den snikende måten den opererer på er alarmerende. Metodene og formene for dens virkemåte er mangfoldige. Styrken i dens

lenker er umulig å bryte når man først er fanget – bortsett fra...

Bortsett fra om vi lærer historien om Abraham. Abrahams historie er den viktigste fortellingen om hvordan man unnslipper Babylon. Abraham kom fra Babylons land; hans familie var involvert i babylonsk tilbedelse, men Abraham flyktet. Det er svært betegnende at Paulus innleder brevet til romerne med å snakke om Guds kraft i evangeliet, og at han senere beskriver denne prosessen i Abrahams liv.

Romerbrevet 1:16-18 For jeg skammer meg ikke over Kristi evangelium, for det er Guds kraft til frelse for hver den som tror, for jøden først, og så for greker. For i det blir Guds rettferdighet åpenbart fra tro til tro; som det står skrevet: "Den rettferdige skal leve ved tro." For Guds vrede blir åpenbart fra himmelen over all ugudelighet og urettferdighet hos mennesker, som holder sannheten i urettferdighet,

Romerbrevet 4:16-21 Derfor er løftet ved tro, for at det skulle være av nåde, med det formål at løftet kunne stå fast for hele sæden, ikke bare for den som er av loven, men også for den som har Abrahams tro, han som er far til oss alle (17) (som det står skrevet: "Jeg har gjort deg til far for mange nasjoner"), overfor Ham som han trodde på, nemlig Gud, Han som gir liv til de døde og kaller på det som ikke er til, som om det var til; (18) mot håp trodde han med håp, for at han skulle bli far til mange nasjoner, etter det som var sagt: "Slik skal dine etterkommere bli." (19) Og siden han ikke var svak i troen, betraktet han ikke sin egen kropp som død, da han var omkring hundre år gammel, og heller ikke Saras morsliv som utdødd. (20) Han vaklet ikke i vantro på Guds løfte, men han ble sterk i troen, og han ga Gud ære, (21) og han var fullstendig overbevist om at det Han hadde lovt, det var Han også i stand til å gjennomføre.

Abrahams historie om flukten fra Babylon er selve kjernen i Kristi evangelium; og det er til denne historien vi nå vender oss for å lære hvordan vi kan oppheve denne sekstrinns avstammingslinjen, bryte Babylons lenker og rope: "Babylon er falt!"

15. Kalt ut av Babylon

Den mystiske avgudsdyrkelsen i Babylon ble nesten universell. Det står i Bibelen:

Jeremia 51:7 Babylon har vært et gullbeger i Herrens hånd, som gjorde hele jorden beruset. Nasjonene har drukket av hennes vin; derfor er nasjonene gale.

Babylons vin er hennes mystiske lære om Gud som forvirrer sinnet som om det var beruset. Denne læren ødelegger familier, kutter den himmelske Fars velsignelse og skaper en dyp følelse av verdiløshet, sinne, usikkerhet og et desperat behov for makt.

Babylons innflytelse førte til at nomadisk familiebaserte stammer ble omdannet til territorielt baserte stater med hærstyrker. Små landsbyer ble til større, inngjerdede byer som var lettere å forsvare. Et skattesystem måtte utvikles for å skaffe mat og våpen til hærene. Beskatningen krevde et tyrannisk kongedømme for å sikre at skattene ble innkrevd. Den konstante eksponeringen for blodbad herdet mennene, og den økte tiden borte fra deres familier, kombinert med de umoralske tilbedelsespraksisene, førte til en kraftig økning i prostitusjon. Dette i sin tur ødela familieenheten og gjorde at kvinnene ikke ble behandlet bedre enn kveg, med mindre de var tempelprostituerte, for da ble de tatt godt vare på.

Alt dette var en del av Satans plan for å vansire Guds bilde i mennesket, ta fra det dets verdighet og gjøre det til en slave for sine egne formål i krigen mot Gud. Gud responderte med barmhjertig kjærlighet og kalte ut en mann for å gjenoppbygge et familierike basert på farens plikt til å velsigne og gjenvinne den mest verdifulle egenskapen – en omsorgsfull og underdanig hustru som skulle lære neste generasjonen å underkaste seg sin himmelske Far og Hans Sønn. Abraham, eller Abram som han opprinnelig het, levde kort tid etter Nimrod, men noe tyder på at deres liv overlappet hverandre da den babylonske religionen dominerte store deler av verden.

1. Mosebok 12:1-3 Nå hadde Herren sagt til Abram: "Dra ut fra ditt land og fra din slekt og fra din fars hus, til et land som Jeg vil vise deg. Og Jeg vil gjøre deg til en stor nasjon; Jeg vil velsigne deg og gjøre ditt navn stort; og du skal bli en velsignelse. Jeg vil velsigne dem som velsigner deg, og forbanne den som forbanner deg; og i deg skal alle slekter på jorden bli velsignet."

Stedet Abram skulle forlate, var selve hjertet av Nimrods rike, Kaldea.

1. Mosebok 11:26-28 Nå levde Tarah i sytti år, og han ble far til Abram, Nahor og Haran. Dette er Tarahs slektstavle: Terah ble far til Abram, Nahor og Haran. Haran ble far til Lot. Og Haran døde hos sin far Tarah i sitt hjemland, i Ur i Kaldea.

Gud måtte ta Abram bort fra barndomshjemmet for å bryte med de assosiasjonene og tilbedelsespraksisene han var vant til. Gud ville velsigne Abram med kunnskap om et familierike basert på forholdet mellom Faderen og Sønnen. Gud utsatte Sarais evne til å få barn til de begge hadde lært seg disse prinsippene grundig.

Gud gjorde Abram til en velsignelse ved å etablere ham som et mønster for hvordan en familie bør fungere. Alle som adopterte Abrams og Sarais familieprinsipper, ville finne nøkkelen til å motta den himmelske Fars velsignelse i sine hjerter og få en sterk følelse av at de er elsket for den de er, og ikke for den makten de besitter. Det store riket som ble lovet Abram, var betinget av en tydelig familiestruktur.

1. Mosebok 18:18-19 ettersom Abraham sannelig skal bli en stor og mektig nasjon, og alle nasjonene på jorden skal bli velsignet i ham? For Jeg kjenner ham, at han vil befale sine barn og sin husstand etter seg, og de skal holde seg på Herrens vei og håndheve det som er rettferdig og rett, så Herren kan gi Abraham det Han har talt til ham om.

Uttrykket "For Jeg kjenner ham" gir en fornemmelse av et svært nært forhold mellom Gud og Abraham, idet Gud lærte ham hvordan han skulle ta vare på sin hustru og barn. Han forklarte ham at det fra begynnelsen av var meningen at en ektemann og far skulle være en kanal for den

himmelske Faderen til å utøse sin velsignelse med å være tilfreds med dem. En ektemann og far ble ikke bare utstyrt med en fysisk sæd som kona skulle gi næring til for å lage barn, men han fikk også åndelig sæd for å gi sin kone en følelse av takknemlighet og kjærlighet, og for å gi barna en følelse av mening og verdi. Legg merke til hva Ordspråkene sier om dette:

Ordspråkene 17:6 Barnebarn er de gamles krone, og barnas ære er deres fedre.

Abrahams evne til å velsigne sin kone og barn var i stor grad avhengig av Saras underdanighet; hans autoritet var bare så stor som hun ga ham. Jo mer hun ba for sin manns ledelse og stolte på at Gud ville velsigne ham med de rette ordene og beslutningene, og jo mer hun underkastet seg og stolte på sin manns ord, desto mer ville hennes barn se at det hun sa var svært viktig. Barn ser på sin mor for å avgjøre hvor viktig deres fars ord er. Apostelen Peter forteller oss hvordan Sara lærte å respektere sin mann.

1. Peters brev 3:5-6 For de hellige kvinner som satte sin lit til Gud, smykket seg på denne måten i gamle dager og underordnet seg sine egne ektemenn, slik Sara adlød Abraham og kalte ham herre, og dere er henne døtre så lengre dere gjør det gode og ikke er redd for noen trussel.

Ettersom Abraham og Sara kom fra Babylon, hadde de mye å lære. Begge gjorde feil underveis, noe som i stor grad forsinket Isaks fødsel. Etter mange prøvelser og leksjoner, klarte Abraham og Sara å la Gud velsigne Isak så mye med sin Sønns Ånd at Isak var villig til å underkaste seg døden, slik Jesus var villig på korset. Abraham hadde også lært å verdsette underkastelsens ånd ved å bestemme seg for å stole på Gud, selv når det virket umulig å gjøre det.

1. Mosebok 22:1-2,10-12 Og det skjedde etter dette at Gud satte Abraham på prøve, og Han sa til ham: "Abraham!" Og han sa: "Se, her er jeg." Da sa Han: "Ta nå din sønn, din eneste sønn Isak, ham som du elsker, og dra til Morias land, og bær ham fram der som et brennoffer på et av de fjellene som Jeg vil vise deg." Og Abraham rakte ut sin hånd og tok kniven for å drepe sin sønn. Men Herrens

engel ropte til ham fra himmelen og sa: "Abraham, Abraham!" Og han sa: "Her er jeg." Og Han sa: "Legg ikke din hånd på gutten, og gjør ham heller ikke noe; for nå vet Jeg at du frykter Gud, siden du ikke har holdt tilbake din sønn, din eneste sønn, fra Meg."

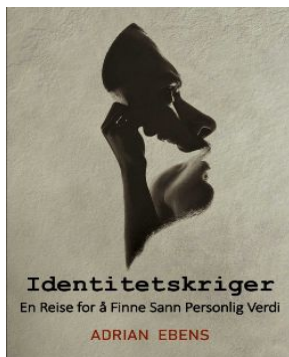
Det er utrolig å tenke på at Gud i løpet av én manns levetid var i stand til å fjerne Babylons slavebindende mystiske system fra hans sinn og gjenvinne tilbedelsen av himmelens sanne Gud. Abrahams reise fra Babylon er grunnleggende for vår egen reise i dag. Himmelenes sanne Gud og Hans Sønn kaller oss bort fra denne verdens falske guder og inn i sitt relasjonelle familierike, der vår verdi kommer fra våre familierelasjoner og ikke fra det vi oppnår.

Prinsippene i dette heftet er utdypet i boken "*Life Matters*", tilgjengelig på fatheroflove.info. Vennligst skaff deg et eksemplar av denne boken for å få en mer utfyllende forklaring på familiens velsignelsessystem, som beseirer Satans rike ved hjelp av en riktig kunnskap om Gud og Hans Sønn.

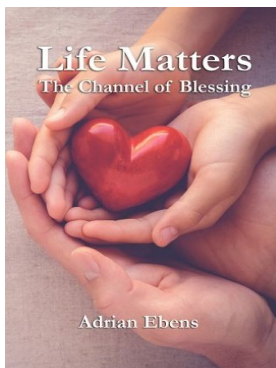
Andre bøker tilgjengelig på fatheroflove.info

tilgjengelig for nedlasting også som audiobøker

Identitetskriger

De giftige virkningene av å føle seg verdiløs stammer fra troen på utilstrekkelighet, upopularitet og ubetydelighet. Mens selvhjelpsbøker ofte fremmer selvkjærlighet og bekräftelser, overser de det avgjørende behovet for å motta velsignelser. En foreldrefigur eller mentor som uttaler velsignende ord, har en enorm kraft. Å høre at du er elsket av noen du respekterer og beundrer, er en uerstattelig opplevelse. Dessverre er mange blendet av Satans innflytelse og søker bekræftelse andre steder og blir døve for Faderens vidunderlige ord: at du er Hans elskede barn.

"Life Matters"

Innerst inne har alle mennesker et behov for å føle seg trygge på sin egen verdi. Alt vi gjør i livet påvirkes av vår tro på hvor vår verdi kommer fra. I denne boken får du Bibelens syn på hvor vår verdi kommer fra, med fokus på hvilken rolle familierelasjoner spiller når det gjelder å etablere vår følelse av verdi. Oppdag hemmeligheten bak vellykkede parforhold. Finn årsaken til så mye sorg og smerte i våre relasjoner, og utforsk den relasjonelle friheten som følger av å vandre på Guds veier.

(PS! Denne boken er dessverre ikke oversatt til norsk ennå.)

Guds Visdom

Den som har Sønnen, har livet. Hvorfor er det slik? For i Guds Sønn bor det rene hjertet til en Sønn som er lydig mot sin Far.

Han gjør alltid det som behager Faderen. Han har også Faderens velsignelse og dype hengivenhet. Sønnens hjerte hviler fullkomment i Faderens kjærlighet.

Det er Faderens visdom å dele sin elskede Sønn's Ånd med universet; en søt, mild og lydig Ånd som elsker Faderens bud. Kristus er Guds visdom og tryggheten i et kjærlig relasjonell rike.

Denne milde Ånden strømmer ut fra Guds trone gjennom livets tre. Satan forkastet Guds Sønn og Hans milde Ånd. Hans opprørske ånd var i krig med Guds Sønn's milde, saktmodige og lydige Ånd. Denne opprørske ånden ble overført til menneskeslekten. I Kristi offer blir vi igjen tilbudt denne milde Ånden. Hemmeligheten for å få denne Ånden er å vite hvem Faderen og Sønnen er – dette er det evige livet, å kjenne Faderen og Sønnen og drikke av kilden med levende vann som strømmer fra Guds og Lammets trone.